

SBOROVÝ LIST VELIKONOCE 2024

Velikonoční andělé

Nalezly však kámen od hrobu odvalený. Vešly dovnitř, ale tělo Pána Ježíše nenašly. A jak nad tím byly bezradné, stanuli u nich dva muži v zářícím rouchu. (Evangelium podle Lukáše 24,4)

Všechno je jinak, než jsme předpokládali. Očekávali jsme dobré, jenže se to zvrtilo. Může to být i naopak. Očekávali jsme zlé, ale překvapivě se událo cosi dobrého. Ženy šly plné bolesti k Ježíšovu hrobu pomazat vonným olejem jeho tělo, kámen od hrobu byl však odvalený. Tělo Pána Ježíše nenašly. Jsou bezradné.

A v tu chvíli se u nich objeví dva muži v zářícím rouchu.

Bezradnost a přítomnost andělů podle mě nějak patří k sobě.

Bezradnost to je, když už mi na nic nestačí mé vlastní síly, rozum, nápady. Když vím, že už nic nemám pod kontrolou, ve svých rukou. Ani ten pomyslný volant, kterým řídím svůj život.

Příznat si vlastní bezradnost chce **odvahu**. A naopak, myslet si, že si se vším vím a mám vědět rady, že mi na všechno stačí rozum, že všechno zvládnou, to bývá mnohdy projevem velkého strachu.

Bezradný člověk si připadá prázdny, ale můžeme to říct taky jinak: je **čistý, otevřený**.

Bezradný člověk si připadá obnažený, nahý, ale můžeme říct taky, že je **citlivý, odevzdaný**.

Odevzdaný na milost i nemilost.

Ve velikonočním příběhu určitě na milost. Na milost Boží.

Ženy jsou bezradné. A právě v tu chvíli se u nich objeví andělé. Andělé určitě mohou přijít i jindy, ve chvílích radosti. Ale možná právě bezradnost nás dělá citlivějšími a vnímavějšími pro různé Boží doteky, hlasy andělů. Pro vnímání Boží blízkosti.

Ženám v hrobě a bezradnosti **začíná probleskovat naděje s příslibem radosti**. Bůh bezradné a bezradně nenechá na pospas. Přichází, posílá posly, je při nás a s námi.

Velikonoce pro mě znamenají, že Bohu se dá opravdu věřit. Bůh je štědrý, přímo **marnotratný v lásce**. Je ochotný nám být vždycky na blízku.

A proto nehledejme Ježíše v hrobě, mezi mrtvými. V tom, co není k životu, co životu neprospívá, v tom, co náš život nakonec jen ubíjí a okrádá o radost.

Hledejme ho mezi živými. Ve společenství s lidmi, kolem Kristova stolu, v tom, co žije a je k životu.

Hana Ducho, farářka

Pozvánka na výroční sborové shromáždění

Milé sestry a milí bratři ve sboru v Pardubicích a v kazatelské stanici Horní Jelení, staršovstvo sboru Vás srdečně zve na výroční sborové shromáždění, které připravujeme na neděli 17. března 2024 po bohoslužbách. Diskutovat hodláme o všech důležitých tématech života sboru. Přínosy vzájemného setkávání, co se nám ve sboru daří více a co méně. Naše finanční situace a naše obětavost. Budou podány informace o probíhajících projektech instalace fotovoltaické elektrárny a sborového domu Agapé. Na místě můžeme otevřít i další oblasti, o kterých pocítíme potřebu hovořit. Každé toto setkání je pro nás velmi důležité. Těšíme se tedy na shledanou v neděli 17. března tohoto roku.

Staršovstvo sboru

Velikonoční setkání 2024

- 28. 3. od 18:00 pašijová meditace
- 29. 3. od 9:00 Velký pátek, bohoslužby s večeří Páně, Hana Ducho
- 31. 3. od 9:00 Boží hod velikonoční, bohoslužby s večeří Páně, Hana Ducho
od 14:00 bohoslužby s večeří Páně, Horní Jelení, Hana Ducho
- 1. 4. od 9:00 Velikonoční pondělí, František Plecháček

Výroční zpráva farářky za rok 2023

Bilance a poděkování

Je to pět let, co jsem farářkou pardubického sboru. V březnu roku 2023 se konala opakovaná volba, při které jsem byla zvolena na dalších deset let.

Vážím si důvěry staršovstva, že mě k volbě doporučilo a vážím si důvěry sborového shromáždění, že mě do další služby zvolilo.

Volba pro mě byla příležitostí ke zhodnocení pěti společných let. Upřímně jsem bilancovala,

zaměřila se na to, co je dobré a co má smysl dál prohlubovat. I na to, co skřípe, co bylo a je bolavé, kde mám své limity, na čem bych ráda pracovala ke zlepšení.

Chci vám všem poděkovat za **spolupráci**. Práce ve sboru je jedna velká „práce-spolu“, společné dílo.

Děkuji zejména sborové asistentce Lydii Nečasové, kurátorovi Milanu Chybovi, nově zvolené místokurátorce Miriam Kalhousové. Jsou to mí nejbližší spolupracovníci. Víím, že jim mohu důvěřovat, opřít se o ně, poprosit je o radu a že táhneme za jeden provaz.

Děkuji všem presbyterkám i presbyterům. Těm, kteří svou službu vykonávali uplynulých šest let, i těm, kteří v březnu přijali pověření na příští období. Vznikl nový tým, s novou dynamikou, nově jsme si rozdělili úkoly.

Služba presbytera je velký závazek. Oceňuji, že presbyterky a presbyterští do služby dávají svůj čas, spoustu energie, svá obdarování i humor, který nám pomáhá k nadhledu.

Děkuji vám všem za naslouchání, podnětné rozhovory, nápady, praktickou pomoc v konkrétních situacích, slova podpory a povzbuzení. Děkuji také za vaši shovívavost a trpělivost, když věci nejsou podle vašich představ, nebo se neuskutečňují dostatečně rychle, efektivně.

Vikářka Magda

Minulý rok mezi námi působila jako **vikářka** Magdalena Horáková. Byl to vzácný čas. S Ma-

gdou jsem si výborně rozuměla, stala se mi parťačkou. S radostí a tvůrčím zápallem jsme spolu promýšlely různé akce i koncepční záležitosti. Magda zastala hodně práce a dělala ji dobře. A já při tom neměla své práce o moc méně. Během jejího působení na sboru jsem si uvědomila, že bych stála o znovuotevření debaty o druhém faráři v pardubickém sboru. Třeba na poloviční úvazek. Kladně se k tomu vyjádřili i členové seniorátního výboru při vizitaci sboru v květnu.

Žít společenství

Žít **společenství** je velký dar. Je radost sdílet víru i svůj život s dalšími lidmi. Prožíváme někdy také bolest a zranění. To mě moc mrzí. Přesto jsem přesvědčena, že žít společenství je jedna z nejlepších věcí, které se nám dostává. Navzdory bolestem tu dokážeme být pro sebe, vytváříme síť vztahů a když je potřeba tak i síť záchrannou.

Společenství je dar, dar živý a v pohybu. Dar zranitelný, ale také schopný uzdravení.

Ráda bych vás tímto pozvala, abychom si tohoto daru vážili, pečovali o něj, rozvíjeli jej, dali prostor tomu nejlepšímu, co v každé a každém z nás je. Děkuji, že spolu s vámi žijeme společenství pardubického sboru.

Ve stručnosti zmíním své sborové činnosti, blíže se o nich dočtete ve zprávách od ostatních:

Bohoslužby

Těší mě, že náš kostel žije a že žije hlavně v neděli při bohoslužbách.

Skladba lidí se proměňuje, objevují se nové příchodzí. Někteří stojí o větší zájem, chtějí si povídat, jiní jsou zdrženliví, touží po zachování anonymity.

Přála bych si, aby se zde dobře cítili jedni i druzí. Mám radost, že se ve shromáždění zpívá a že máme často pestrý doprovod zpěvu s kytarou, violoncellem, flétnou, houslemi, hobojem i cimbálem. Že se k doprovodu přidávají děti i dospělí. Za organizaci těchto hudebních uskupení děkuji Hance Benešové a samozřejmě všem, kdo doprovází.

Pokud jsem nevedla bohoslužbu já, vedla je vikářka Magdalena Horáková. Dalšími hosty byli: Ladislav Beneš, Miki Erdinger, Miloš Ferjenčík, Martin Kocanda, Jan Kučera, František Plecháček, Jan Plecháček, Gerhard Frey-Reininghaus, Kristýna Šobotková. Všem velmi děkuji za jejich službu, zvláště za tu, kterou vzali narychlo, když jsem onemocněla.

A děkuji všem, kdo se na průběhu bohoslužeb podílí: sborové asistentce a presbyterům, čtenářům, službě na přípravu květin, Milovi Ducho za přenos bohoslužeb.

Děkuji učitelům Nedělní školy a všem, kdo připravují pohoštění po bohoslužbách na faře, zejména Pavle Pospíšilové, která tuto službu koordinuje.

Katecheze dětí a dospělých

Pravidelně vedu jednou týdně biblickou hodinu pro dospělé, jednou měsíčně odpolední biblickou hodinu, jednou týdně Rěvu (biblická hodina pro děti) a Konfirmační přípravu.

Od října se každý první čtvrtek v měsíci konají v čase biblické hodiny filmové večery. Delší dobu jsem uvažovala o nějaké změně. Když jsem v létě byla jako nezávislá porotkyně na filmovém

festivalu v Karlových Varech, napadl mě tento koncept. Film mluví svou řečí, vtahuje nás, oslovuje, zve k přemýšlení. Spousta filmů se dotýká témat, která jsou podobná těm křesťanským, evangeliu. Film se dá velmi dobře využít katecheticky. Po shlédnutí filmu diskutujeme, vyměňujeme si názory. Pokaždé se sešlo i nějaké drobné občerstvení. Na filmové večery chodí lidé, kteří na jiná setkání nechodí. To mi přijde skvělé.

Do katecheze patří také příprava ke křtu. V roce 2023 požádal o křest Michal Juran. Scházeli jsme se ještě spolu s vikářkou Magdou v průběhu půlroku celkem asi 10x, hovořili jsme o bibli, vyznání víry, církvi. Máme radost z Michalova rozhodnutí i z toho, že se stal členem pardubického sboru.

Pastorace

Správně bych si měla evidovat počet návštěv a pastoračních rozhovorů, ale nějak to neumím. Každý osobní rozhovor tváří v tvář nebo po telefonu, zpověď, navštívení v nemoci nebo umírání, i krátké rozhovory u vchodu do kostela nebo při kávě vnímám jako smysluplné. Stále v sobě cítím závazek, že bych se pastoračním návštěvám chtěla věnovat více.

Vizitace sboru

V květnu se konala vizitace sboru seniorátním výborem. Navštívili nás senior Jakub Keller, konseniorka Anna Lavická a náměstek seniorátního kurátora Jaroslav Drda. Vizitace měla tři části. Nejprve byly zkontrolovány všechny administrativní záležitosti sboru, dokumenty, smlouvy. Byli jsme upozorněni, že je třeba řádně vést sborový archiv. Poté následoval rozhovor se staršovstvem a farářkou o životě sboru, vzájemné spolupráci, komunikaci, tématech, která projednáváme. Nakonec vedl seniorátní výbor rozhovor zvláště s presbytery a zvláště s farářkou. Seniorátní výbor nás povzbudil k další práci a službě ve sboru. Podpořil náš krok

umožnit přijímání chleba a vína dětem při večeři Páně i náš záměr výstavby sborového domu Agapé.

Svatby

Naprostá většina snoubenců, které jsem loni oddala, byli lidé z necírkevního prostředí, sympatizující s křesťanstvím. O svatbu žádají páry různého věku i různých zkušeností se vztahy. Svatby se konaly většinou v přírodě. Z našeho sboru se vzali Vojta Růžička a Tereza Třináctá. Svateb jsem vykonala za sezónu 15. Doprovázet snoubence před svatbou je vzácný čas. Mám ráda společné rozhovory, otázky a hledání odpovědí i to, když snoubenci vyjádří svou odvahu vykročit vlastně do neznáma.

Ekumena

Každou první středu v měsíci se s představiteli pardubických církví scházíme na společnou snídani. Během jídla povídáme o životě našich farností, o tématech, která zrovna řešíme, promyšlíme nové formy spolupráce mezi sebou i městem. Hledáme způsoby, jak oslovovat lidi. V lednu jsme pořádali bohoslužby v rámci Týdne modliteb za jednotu křesťanů a Aliančního týdne modliteb. Rozhodli jsme se však pro změnu. Ekumenická lednová setkání budou mít od roku 2024 novou podobu, méně formální, založenou na společném jídle a rozhovorech.

Horní Jelení

V kazatelské stanici Horní Jelení se konají bohoslužby 2x měsíčně. Schází se nás do deseti lidí. Na neděli Děkčinní a Svatodušní svátky jezdí bratři a sestry z Jelení do Pardubic. Je hezké, že můžeme tyto svátky slavit společně.

Děkuji sestře Míle Kaplanové, že se stará o pořádek v modlitebně, připraví prostor na bohoslužby a v zimních měsících zatopí. Děkuji také Darie Rosové a Hance Benešové, že jezdívají do Jelení doprovázet zpěv na zdejší harmonium.

Jednou měsíčně se scházíme ke společnému čtení bible. Probíráme ženy v bibli. Poté, co se odstěhovala Naďa Bierschenk, se tato setkání konají doma u sestry Aleny Vojtířové. Děkujeme

za tuto možnost i její pohostinnost. Na biblické se nás schází šest plus Naďa online z Německa.

Další aktivity farářky

- Jednou měsíčně se účastním pastorálních konferencí.
- Spolu s Michalem Brandou jsme organizovali a také zakončili dvouletý kurz pro výpomocné kazatele s názvem Theofil.
- V červenci jsem již po šesté vedla pobyt pro rodiny s dětmi v Bělči, rozhodla jsem se již dále nepokračovat.
- V srpnu jsem spoluvedla letní tábor pro děti v Batelově.
- Účastnila jsem se Karlovarského filmového festivalu jako členka mezinárodní ekumenické nezávislé poroty.
- Každý čtvrtek dopoledne vyučuji děti druhé až páté třídy křesťanskou výchovu na Základní křesťanské škole Noe.
- Pravidelně se vzdělávám v rámci celoživotního vzdělávání kazatelů. Účastnila jsem se Farářského kurzu v Praze a semináře Půst v Bělči, jednou za dva měsíce absolvuji skupinovou supervizi.

S dětmi u Večeře Páně

Již dva roky mluvíme o tom, že by děti měly mít možnost přijímat chléb a víno při večeři Páně. Z teologického ani správného hlediska tomu nic nebrání. Při vizitaci naši snahu podpořil i seniorátní výbor. Na toto téma se v listopadu měla konat další z přednášek, tentokrát s docentem teologické fakulty Petrem Gallusem. Z důvodu konání jiné akce jsme termín museli posunout na 27. ledna 2024.

Rádi bychom, aby děti směly přijímat chléb a víno (nealkoholické).

Ještě hledáme co nejlepší způsob, jak to vše dát dohromady i s podáváním vína dospělým – z kalicha, kalíšků, možnost alkoholického a nealkoholického vína pro dospělé. To jsou záležitosti spíše praktické či provozní. Nejspíš budeme pro začátek muset zkusit nějakou z variant a za pochodu způsob vysluhování měnit.

Hana Ducho

Zpráva kurátora

Milé sestry a bratři, opět se ohlížíme za uplynulým rokem a zamýšlíme se, co se nám v něm povedlo více a co méně a co bychom do budoucna potřebovali změnit či zlepšit. Podle mého názoru je náš sbor v dobré kondici. Zvolili jsme si kazatelku na desetileté období bez obavy ze splnění závazků, které pro nás z toho vyplývají. Radujeme se z aktivní práce mnoha skupin či komisí. Ve staršovstvu se nám daří, byť občas s větším či menším úsilím, nalézat shodu na řešení aktuálních problémů a na naše další směřování. Snažíme se rovněž pečovat o mezilidské vztahy. V tomto není všechno hotovo a bez problémů, setraváváme však v úsilí hledat k sobě cestu.

S odvahou, vírou a nadějí jsme se pustili do realizace velkých stavebních projektů. Jak víte, pracujeme na instalaci fotovoltaické elektrárny na domě Sladkovského 669. Největším naším stavebním projektem je záměr sborového domu Agapé. Po ne zrovna jednoduchém počátečním období hledání shody na základní pojetí tohoto záměru se staršovstvu podařilo získat potřebnou důvěru sboru, seniorátu i ústředí naší církve. Podrobné informace jsou podány v jiném příspěvku tohoto sborového dopisu.

V dnešní ne zrovna jednoduché době jsme rádi za svůj sbor. Za možnost setkávání, hledání pokoje, inspirace, sdílení. Každý podle svého obdaření a svých možností hodláme přispět k jeho budování a rozkvětu.

Milan Chyba

Hospodářská komise

Do hospodářské komise jsme přivítali nového člena bratra Jana Dobrovolného. Aktuálně má hospodářská komise sedm členů: Miroslav Hrachovina, Miloslav Ducho, Filip Jun, Jan Dobrovolný, Jiří Häuszler, Tomáš Voltr a Valentin Jančík.

V domě 669 bytě 1 jsme nechali vymalovat kuchyni a v bytě 3 byl vyměněn záchod. Před preventivní požární prohlídkou proběhl úklid půdních prostor na faře, které se postupně snažíme vyklízet. Při jarní brigádě jsme obnovili nátěr fasády zdí. Děkuji všem, kteří se zúčastnili.

Ve spolupráci s Davidem Tomášem jsme připravili projekt realizace fotovoltaické elektrárny v hodně 930 000 Kč, kterou bude v roce 2024 realizovat firma Enkis. Na tento projekt získal sbor dotaci 675 000 Kč. V Horním Jelení proběhla drobná oprava střechy, zvládli jsme jí svépomocí. Na faře proběhla oprava záchodu, výměna plynových kamen ve sborové místnosti, instalace myčky nádobí a výměna pracovní desky, kterou provedl Petr Dobeš.

Děkujeme všem, kteří se podíleli, podílí a budou podílet na opravách a údržbě našich budov.

Miroslav Hrachovina

Finanční zpráva

Rok 2023 byl pro sbor poměrně finančně náročný. Nevěděli jsme, jakým směrem se budou vyvíjet ceny energií, rozhodli jsme se pro stavbu fotovoltaické elektrárny atp. Naším cílem bylo nepřekročit finančními výdaji naše příjmy, a to jak provozní, tak investiční.

S radostí mohu konstatovat, že tento cíl jsme splnili. Vypadá to tedy, že sborové hospodaření je v pořádku a není co dál řešit. Je to však pravda? Ne, není.

Z příjmů salárů, sbírek a darů nejsme schopni zajistit finančně provoz sboru. Zatímco výdaje trvale rostou, příjmy spíše stagnují.

Níže připojená tabulka zobrazuje příjmy ze salárů a sbírek pro potřeby sboru ve vazbě na odvod do Personálního fondu a odvody repartic. Srovnává tedy hlavní příjmy s našimi povinnými odvody, které nemůžeme nijak ovlivnit.

	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Salár a sbírky	783 600,00	828 690,00	910 100,00	971 650,00	950 200,00	987 700,00	980 000,00
Odvody	160 780,00	199 080,00	273 440,00	334 140,00	395 810,00	458 440,00	525 480,00
Poměr v %	20,52	24,02	30,05	34,39	41,66	46,41	53,62

Pokud bychom neměli další finanční zdroj z pronájmů našeho majetku, měli bychom vážné finanční problémy s provozním zajištěním sborových činností. Již od roku 2021 nemáme dostatek prostředků na provoz sboru a trvale je doplňujeme z hospodářské činnosti. Ta by však měla být určena především na rozvoj sboru a vytváření finanční rezervy na větší opravy, investice sboru apod.

Pro zlepšení situace bychom se všichni měli zamyslet, zda nemůžeme platby saláru zvýšit. Není tomu dlouho, kdy proběhla celocírkevní akce „5 % a hlavu vzhůru“, která připomínala, že každý člen sboru by měl salár platit ve výši 5 % svého čistého příjmu. Jsme si vědomi, že často není možné se tímto pravidlem řídit, ale přesto Vás, členové sboru, prosíme o zamyšlení nad Vašimi platbami. Apelujeme také na naše mladé členy, kteří začínají svoji pracovní kariéru, aby se i touto formou zapojili do života sboru.

Děkujeme Vám všem za finanční příspěvky.

Miriam Kalhousová

Projekt Agapé

I v uplynulém roce pokračovaly práce staršovstva a jím pověřené desetičlenné pracovní skupiny na projektu Agapé, který zahrnuje výstavbu nového sborového domu na místě chátrající přízemní budovy za kostelem v Hronovické ulici.

Mezi hlavní cíle projektu patří zejména integrace sborového života do jednoho místa kolem kostela, zajištění bezbariérovosti sborových prostor a vytvoření otevřeného komunitního prostoru v centru města, poskytujícího důstojné a příjemné zázemí nejen pro nás a naši církev, ale i pro širší veřejnost.

V minulém roce jsme započali projekční práce, kterými byl pověřen chrudimský ateliér Ing. Aleše Dubského. V rámci projekčních prací došlo také ke zpřesnění a dílčímu přepracování původního architektonického návrhu, provedené změny se týkaly především efektivnější organizace prostor a optimalizace nákladů. Hlavní změnou byl přesun multifunkčního sálu z podkroví do druhého nadzemního podlaží nad sborové prostory. Dům se tak logicky rozdělil na dvě kompaktní části, spodní dvě podlaží obsahují prostory pro sborové a společenské aktivity, nad nimi pak jsou dvě podlaží s farářskými byty.

Proběhly také práce na finalizaci vnějšího vzhledu domu, o pomoc s finálním návrhem vnějších fasád jsme požádali Ing. arch. Libuši Eichlerovou. Cílem bylo vytvořit moderní a elegantní objekt, který by zároveň citlivě navazoval na okolní starší zástavbu. Zejména u uliční fasády bylo nutné stavbu čtyřpodlažní budovy opticky snížit tak, aby navazovala na výšku římsy sousedních domů. Toto se povedlo díky usazení horního podlaží do masivního vikýře. Dvorní fasáda pak využívá příznivou orientaci k jihu, ze všech podlaží je možné vystoupit na terén nebo terasy. Pozitivní stanovisko k tomuto návrhu jsme obdrželi od Odboru hlavního architekta a územního plánování, který ve vyjádření k navrhovanému objektu konstatuje, že předložený záměr „respektuje charakter okolní zástavby a vhodně navazuje na sousedící objekty“. Vizualizace domu je od podzimu k nahlédnutí v kostele a ve sborové místnosti.

Příprava projektu pro stavební povolení by měla být dokončena během prvního kvartálu tohoto roku získáním všech potřebných vyjádření. Ve druhém kvartále bude následovat stavební řízení. Vlastní zahájení stavebních prací předpokládáme ještě v tomto roce.

Paralelně jsme se věnovali hledání finančních zdrojů. S nadějí očekáváme rozhodnutí o dotaci z církevního grantu Včasné projekty a doufáme v podporu od Jeronýmovy jednoty.

Velkou vzpruhou pro celý realizační tým bylo navázání spolupráce s Pardubickým krajem, který přislíbil na projekt Agapé v průběhu tří let věnovat postupně 10 mil. Kč. První tři miliony

z této částky jsme od Pardubického kraje již obdrželi. Velkou zásluhu na získání této dotace nese především sestra farářka, které děkujeme za její aktivitu při obstarávání finančních prostředků.

Na základě těchto uvažovaných finančních prostředků jsme nabyli naděje v možnost zrealizovat celý zamýšlený záměr, případně jeho větší část. Mimořádné sborové shromáždění 15. října poskytlo staršovstvu širší pravomoc k rozhodování o dalším postupu a rozsahu realizace v závislosti na úspěšnosti obstarání potřebných financí. Prioritou je vybudování kompletní hrubé stavby, včetně střechy a fasád, a vnitřní dokončení a zprovoznění spodních podlaží se sborovými a společenskými prostory.

Konkrétní rozsah projektu, který se podaří nařít dokončit, bude samozřejmě záviset na celkové výši získaných finančních prostředků. Dále tedy probíhají jednání o možnostech využití dotací z dalších rozvojových projektů církevních i mimocírkevních, připravujeme se oslovit individuální dárcy z firemní i soukromé sféry.

Ani bez příspěvků od členů našeho sboru se neobejdeme. Velmi by nám pomohlo, pokud by se v rámci našeho sboru podařilo na tento projekt vybrat alespoň 1–2 miliony korun. Je to velká částka, ale není nás na ní málo. V průměru na každého aktivního člena našeho sboru představuje příspěvek zhruba 10–15 tis. Kč. Čím více peněz dáme dohromady, tím spíše se nám podaří projekt dotáhnout do konce celý. Číslo bankovního účtu zřízeného naším sborem speciálně pro financování projektu Aga-

Agapé, pohled z Hronovické ulice

Agapé, pohled ze dvora domu 669

pé našimi členy nebo oficiálními dárci je **2402652182/2010**. Sem prosím směřujte svoje příspěvky. Budeme vděční za každou podporu.

Pro příspěvky na projekt Agapé od dárců ze strany veřejnosti je z legislativních důvodů určena veřejná sbírka s číslem účtu

296800727/0300 a variabilním symbolem 98005206. Tato veřejná sbírka je provozována ve spolupráci s ústředím naší církve pod názvem „FS Pardubice – Agapé – komunitní centrum, sborový dům“.

*Za realizační tým projektu Agapé,
Milan Chyba a David Tomáš*

Logo Agapé

Rádi bychom Vám představili nové logo sborového domu a komunitního centra Agapé. Toto logo není jen znamením naší budoucí budovy, ale také odrazem hodnot, které nás jako sbor spojují. Bude symbolizovat naši víru, společenství a otevřenost světu.

Logo, navržené pražským grafikem Janem Balcarem, se sestává ze čtyř křížů umístěných v matici čtverce, přičemž levý spodní kříž má proporce tradičního kříže, další tři menší mohou asociovat znaménko plus, hvězdy a světla nebeské klenby nebo jen kóty pro vymezení prostoru. Jejich vzájemné uspořádání nejenže odkazuje na geometrický tvar parcely, na které se sborový dům Agapé nachází, ale také symbolizuje spojení mezi lidmi, spojení jejich vírou. Zároveň je každému ponechán prostor pro vlastní interpretaci symbolů.

Prostor mezi kříži není náhodný. Reprezentuje otevřenost, kterou jako sbor nabízíme každému, kdo hledá místo pro duchovní růst, společenství nebo se jen chce sdílet s ostatními. Chceme, aby logo Agapé bylo známkou místa, kde se setkává víra, naděje, podpora a samozřejmě i láska – ta je obsažena již v samotném slově agapé.

Jsmo vděční za práci a kreativitu všech, kteří se na tvorbě a výběru loga podíleli. Finální vzhled loga prošel pečlivým výběrovým procesem. Grafík Jan Balcar připravil dva koncepty, z nichž každý obsahoval několik variant. Z přibližně dvaceti návrhů pak desetičlenný realizační tým postupně vybral logo, které nejlépe reprezentuje náš sbor, naše poslání a vizi připravovaného sborového domu Agapé. K vybranému návrhu byl následně připraven

manuál doporučující správné a konzistentní užití loga v různých typografických a vizuálních kontextech.

Nové logo je klíčové pro sjednocení vizuálního vzhledu všech materiálů spojených s připravovaným sborovým domem a komunitním centrem Agapé. Jeho konzistentní užití napříč všemi komunikačními kanály umožní lepší identifikaci našeho projektu uvnitř církve i v okolním prostředí. Právě nyní je to důležité jak pro vedení úspěšného fundraisingu, tedy obstarávání potřebných finančních prostředků, tak i pro budování širšího povědomí o tomto projektu, jeho obsahové náplni a poslání. Jsme přesvědčeni, že nové logo bude důstojně reprezentovat Agapé nejen v průběhu jeho přípravné fáze a výstavby, ale i po otevření nových prostor našemu sboru, církvi a široké veřejnosti.

Hana Ducho

Réva

V loňském roce jsme se scházeli každý pátek mimo prázdnin na náboženství, kterému říkáme Réva. Zpívali jsme, vyprávěli jsme si různé biblické příběhy, učila nás také vikářka Magda. Od podzimu jsme si vyprávěli o zvířatech a nacvičovali jsme vánoční představení. Zpestřujeme si nábožko také různými hrami, při kterých si užíváme spoustu legrace.

Martička Kučerová

Nedělní škola

Učení nedělní školy probíhá každou neděli v čase bohoslužeb, mimo 1. neděle v měsíci, kdy se farářka svým kázáním primárně zaměřuje na výklad určený dětem s využitím různých rekvizit. Nás učitelů je tento rok od září 2023 šest: Martin Kavička, Barbara Kučerová, Pavla Queisnerová, Kristýna Sobotková, Tomáš Voltr a Jan Zemen. Do konce června 2023 byl činným učitelem také Pavel Queisner. Děti máme letos početně, do Révy, tedy náboženství, jich po letních prázdninách dochází 20 a k tomu je skupinka 6 konfirmandů, takže vlastně nikdy nevíme, jaký mix dětí budeme vyučovat. Někdy je dětí 6, jindy 15, proto je velké dobrodružství, jak „nedělkou“ pojmout. Já sama s dětmi probírám příběhy podle katecheze ČCE, využívám materiály z webu, kdy se snažím dětem přiblížit život v Bibli našemu současnému fungování, hodně se ptám, co je pro ně v příběhu důležité a jak by to řešily, kdyby se to či ono stalo jim. Hodně dětí rádo kreslí a obrázky si potom ukládají do barevných desek, které mají nadepsané svým jménem. Na zdi v míst-

nosti nedělní školy je namalovaný velký strom, v koruně stromů můžete vidět jablíčka. Na každém jablíčku je nalepená fotografie dítěte, tedy alespoň těch, kteří si svou fotku donesly. V korenech stromů jsou přišité velké modré kapky, vláha, která strom zalévá a vyživuje. V kapkách je zapsáno datum a téma dané neděle, jména dětí a jméno učitele. Tím je krásně vidět, který příběh se jakou nedělí vykládal. A jak pojmají nedělkou ostatní učitelé? Běžte a zeptejte se jich. Třeba Vás to zaujme natolik, že se k nám přidáte ☺. Učit děti, rozvíjet jejich fantazii, přemýšlet o životních hodnotách je radost. A to nás baví.

Kristýna Sobotková

Konfirmandi

Ráda bych Vám pověděla o našem minulém společném roce na konfirmačním cvičení. Zažili jsme toho společně opravdu hodně, ale já bych vyzdvihla náš víkendový výlet do Prahy, který se konal 26.–28. 5. 2023. Přespávali jsme na faře u Klimenta. Po příjezdu jsme se ubytovali, dali si pizzu a následoval program s naší bývalou vikářkou Magdou. Potom jsme si udělali večerní procházku po Praze. V sobotu ráno nás židovským městem provedla paní Marta Štorková Študentová a dále jsme pokračovali do Palladia, kde jsme se naobědvali a měli rozchod. Naše cesta

dále pokračovala na Bílou horu, kde jsme navštívili sestry Benediktinky z kláštera Venio. Sestra Petra nás provedla a ukázala nám, jak tam žijí. Po prohlídce jsme dojeli tramvají zpátky na faru. Měli jsme večerní program s farářkou Hankou. V neděli jsme slavili bohoslužby s večerí Páně ve sboru u Klimenta a po kávě a čaji se vrátili do Pardubic. Moc jsme si to užili ☺.

Anežka Sobotková

O seniorátní mládeži

Naplánovat termíny akcí, domluvit místo, oslovit hosta, vymyslet náhradní řešení, když host na poslední chvíli nemůže. Plakát, web, fb, ig, mail. Ta si vezme pobožnost, ten přiveze pomazánky, buchet bude dost. Kajon a kytary. Nezapomenout svítáky, lékárníčku a somové bedny, kde jsou narovnané vyprané ručníky, marmelády, čaje a müsli z minulého setkání. A hlavně přijet včas, nakazujeme si.

Tradiční starosti, zaběhané povinnosti našich milých somáků (SOM = seniorátní odbor mládeže), kteří připravují setkání seniorátní mládeže. Jsem za ty holky a kluky moc vděčný!

V domluvený čas přijedeme na faru, vítáme se, přerovnávané stoly a vaříme čaj, jíme a zpíváme a povídáme si a nasloucháme a hrajeme hry.

A někdy v tom všem mumraji přijde ta chvíle! Ta chvíle, kterou neumíme přivolat, zařadit, uchopit. Chvíle jakéhosi společného vyladění, naladění na stejnou notu, stejného očekávání. Cosi přichází a tiše nás obestírá. Zaleskne se střep. Pro tyhle chvíle stojí za to vytápnět provlhlé fary a péct buchty!

Hodně mládežníků jezdí pravidelně, zúčastňují se téměř všech akcí, společenství mládeže je pro ně zjevně důležité. Několik jich dokonce zdolává z mého pohledu docela vysoké překážky, aby mohli přijet. To mě vždy zasáhne. U některých jsem se spletl ve svém odhadu. Smutně jsem si říkal: ta/ten je tady dnes poprvé a naposledy. A pak bylo všechno jinak. A ovšem někteří přijeli jednou, párkrát a už jsme je neviděli. Tak to prostě je.

Se somáky stále dokola přemýšlíme, co můžeme udělat pro to, aby se u nás mohl každý cítit dobře. Přijatý. Jídlo a hry jsou dobré lepidlo. Ale nechceme zůstat jen u toho. Hledáme, jak nakukovat do Písma. Zveme si k tomu prima hosty. Dáváme možnost mluvit o Pánu Bohu, sdílet víru v Ježíše Krista.

Michal Branda

Starší generace

Scházíme se na faře 1x měsíčně v počtu 15 až 20 (většinou) žen ve věku nad 65 let. Začínáme písní a po úvodním krátkém biblickém zamyšlení pokračujeme dalším programem. Ten většinou přináší pozvání hosté. V roce 2023 jsme například rádi naslouchali vyprávění o životě v Brazílii v podání Růženy Prado, která zde žila přes 20 let, dále přednášku bratra Pavla Rosy o Iránu, kde cestoval. Nebo vyprávění o zajímavostech z pozorování drobných ptáků, o putování podle hranic tří členů našeho sboru a o církevních stavbách, které navštívili. Navštívila nás i vikářka Magdalena Horáková s vyprávěním o své cestě ke službě farářky. S velkým zájmem jsme naslouchali vyprávění nevidomého pana Dominika Rumpíka o jeho aktivitách. Vánoční program zajistila jako obvykle sestra Olga Kabelová.

V závěrečné části setkání pak u čaje a kávy si spolu rádi povídáme. Takže druhé úterý v měsíci mimo letní prázdniny od 14:00 hodin se můžete k naší skupince připojit, budeme rádi. A pokud vám není ještě 65 let, rádi vám to odpustíme a nebudeme se na vás povyšovat. Slibujeme.

Miluška Kačerová

Maminky s dětmi

I v roce 2023 se na naší faře scházely maminky s dětmi. Po Báře Kučerové, která se vrátila do pracovního procesu, převzala pomyslnou organizátorskou štafetu Janka Plchová. Setkání probíhala v minulém školním roce obvykle ve středu jednou za čtrnáct dní, v tomto školním roce je hlavní den čtvrtek.

Setkání se konají po předchozí domluvě ve skupině na WhatsApp. Pokud by se kdokoli chtěl připojit, stačí říct, může vás do této skupiny připojit sborová asistentka Lída Nečasová, případně kterákoliv maminka, která již ve skupině je. Momentálně se při setkání sejdou 3 až 4 ma-

minky, protože i když tato nejmenší dítka nena-
vštěvují školská zařízení, nemoc občas zamezí
možnosti se setkat, proto se těšíme na jarní
měsíce, kdy bývá účast o poznání větší.

Kromě rozebírání maminkovských radostí
a starostí pokračujeme v četbě knihy Úchvatná
od manželů Eldredgeových, kterou nám začala
předčítat farářka Hana Ducho.

Podstatnou část scházejících se maminek
jste mohli vidět na vánoční slavnosti v neděli
17. prosince, na kterou jsme si navčivily píseň
Dítě v chlévě leží.

Hana Kočič

Rozloučení s vikářkou Magdou

V naděli při bohoslužbách 24. 9. završila vikářka Magdalena Horáková své roční působení v našem sboru v rámci vikariátu. Děkujeme jí za rozmanitou službu i přátelství. Od sboru dostala darem na další svoji cestu vytouženou kytaru. Magda nastoupí službu farářky v Chrudimí a Heřmanově Městci.

Z pohledu sborové asistentky

V první řadě bych chtěla poděkovat za spolupráci sestře faráře Hance Ducho a sestře místokurátorce Miriam Kalhousové, také Hance Capouškové a celému staršovstvu. A samozřejmě vám všem ostatním, kteří se podíleli na rozmanité činnosti našeho sboru. Jsem vděčná za možnost pracovat v našem společenství. Při nedělních bohoslužbách a rozhovorech s vámi nacházím povzbuzení a potvrzení, že jsem tady na správném místě.

Jak dokládá i tento dopis, naše činnost je velmi rozmanitá. Na faře se scházejí všechny generace našeho sboru. Naše prostory se však staly oblíbené i u jiných organizací, které si hlavně chválí jejich výbornou dostupnost. Většina koncertů konaných v kostele je již tradiční součástí městského kulturního života.

Kalyna

I v loňském roce pokračovala spolupráce s komunitní organizací Kalyna, která byla založena na pomoc přichozím lidem z Ukrajiny. Naše církev podporuje díky zahraničním dárcům volnočasové aktivity, takže se skupina rodin mohla podívat například na dostihy, nebo navštívit Litomyšl, Dolní Moravu či adventní Olomouc. V srpnu byl na naší zahradě zahájen příměstský tábor nejen pro ukrajinské děti, a pravidelně se skupinka studentů schází ve sborové místnosti k výuce češtiny. Rovněž MOST PRO, o.p.s. pokračuje v kurzech češtiny pro cizince.

Sborový archiv

V září jsme se pustili do výjimečné akce – uspořádání sborového archivu. Sborový archiv naposledy systematicky uspořádala sestra Miloslava Rychetská v roce 1989, byl už tedy nejvyšší čas dát do pořádku dokumenty, které se nacházely na více místech – v budově v Hronovické, ve skříňkách ve sborové místnosti i v kanceláři. Na pomoc jsem pozvala paní archivářku Mirku Fůrovou z Ústřední církevní kanceláře. Paní Fůrová pokračovala v systému paní Rychetské, založila nové dokumenty a vytvořila nový inventurní soupis našeho archivního fondu. Strávila u nás několik dní pilné práce a velmi obdivuji, s jakou trpělivostí třídila každý jednotlivý dokument. Vše je popsáno a uloženo v archivních krabicích dle platných archivačních pravidel. Paní Fůrově patří veliké poděkování.

Právě u třídění sborového archivu jsem si více uvědomila, kolik událostí se v našem sboru již stalo a jaké velké dějinné převraty jsme ustáli. Hodně významných představitelů sboru má svou složku, ale daleko víc bylo těch řadových členů, jejichž často nezištná aktivita není nikde zapsaná, ale stojí na ní právě náš sbor. A za to nezbývá než děkovat.

Lydie Nečasová

Hudba a zpěv

Hudba a zpěv se i v roce 2023 staly dobrou příležitostí ke společnému dílu. Druhým rokem jsme užívali nový zpěvník. Učíme se, jak z něj zpívat, jak písni doprovázet a koho do doprovodu zapojit. Jsme moc vděční, že okruh ochotných „doprovazečů“, včetně zacvičujících se omladiny, máme: K. Srbová, M. Janouchová, H. Medková, P. Vacek, H. Benešová, D. Rosová, M. Fiala, S., J. a M. Zemenovi, J. Queisner,

M. a B. Svobodovi, J. Häuszler, J. Gerhart, K. a K. Karešovy, V. Růžička, M. Kavička, A. Sobotková, M. Kučerová, S. a E. Hrachovinovy, A. a D. Tomášovi, E. Ducho, A., P. a J. Pichovi, N. a J. Rejškovi. Poděkování patří také V. Uhlířovi, který dbá na dobrou kondici našich varhan. V průběhu roku jsme se mohli potěšit i hudbou v podání profesionálů: organologa a kampanologa R. Rejška o neděli Díkčinění 8. 10., uskupením cell a houslí - J. Gerhart, J. a S. Zemenovi (místo avizovaných 4 cell) v neděli 26. 11. O vánočních shromážděních libě znělo cello

s klavírem - J. Zemen a O. Hromádka a hobojs s houslemi - E. Slavíková a S. Zemenová. Je radostné, že se našli také ti, kteří se ochotně zapojili do aktivit našeho příležitostného pěveckého sboru. Zpěv zazněl 20. 1. při eumenických bohoslužbách, 23. 9. při 18. setkání pěveckých sborů v rámci seniorátní akce Společně v Bučině (vedle sborů z Hradiště a Lozic, Horní Sloupnice a sborečku seniorátní mládeže), o neděli 17. 12. a na Boží hod 25. 12. Máme skutečně pádny důvod k velkému poděkování všem!

Hana Benešová

Bohoslužby v Domově pro seniory na Dubině

Bohoslužby v Domově pro seniory na Dubině, Blahoutova 646 se konají zpravidla každý první a třetí čtvrtek v měsíci. Scházíme se v jídelně v budově A, vždy v 15:30 hod. Míváme tzv. čtené bohoslužby, při kterých používáme kázání ze Sbírký kázání, kterou vydává synodní rada nebo jiné vhodné, srozumitelné, nepřilíši dlouhé kázání. Zachováváme obvyklý pořad bohoslužeb s biblickým čtením, modlitbami i písněmi. Ohlášky si zpravidla necháváme na konec bohoslužeb, abychom mohli navázat rozhovorem s účastníky. Bohoslužeb se zúčastňuje tři až pět žen, které žijí v domově, a dalších pět až šest účastníků z našeho evangelického sboru, kteří na bohoslužby přicházejí. Bohoslužby na Dubině zajišťují většinou laici, kteří se střídají, a to: Naděje Mandysová, Olga Kabelová, Zdeněk Jelínek, Hana Capoušková a připojil se i Pavel Kalvach. Bohoslužby měli rovněž farářka Hana Ducho, vikářka Magda Horáková a farář František Plecháček. Při vánočních bohoslužbách s večerí Páně s Hanou Ducho jsme měli i posezení s malým občerstvením. V DPS na Dubině velmi pomáhá sestra Jarka Herclíková, která vždy všechny ženy navštíví, donese něco dobrého a doveze nebo dovede na bohoslužby. Často navštěvuje i sestru Blaženu Pavlíkovou, jejíž zdravotní stav již nedovoluje, aby se mohla zúčastnit bohoslužeb. Všem, kdo jsou do této služby zapojeni, patří velký dík.

Hana Capoušková

Bohoslužby v Domově pro seniory U Kostelíčka

Bohoslužby v Domově pro seniory U Kostelíčka se konají jednou za čtrnáct dní. Ochotně zde vykonávají bohoslužby faráři naší církve, a to Hana Ducho, Magdalena Horáková, František Plecháček, Ladislav Beneš, Miloš Hübner a Daniel Ženatý. Zároveň jsme mohli také v roce 2023 několikrát přivítat kazatele Církve adventistů sedmého dne Karla Vasilka. Všem kazatelům patří náš velký dík za krásné a radostné bohoslužby. Jestliže se nepodaří zajistit kazatele, bohoslužby vykonají Jindra a Zdeněk Jelínkovi. Bohoslužeb se účastní většinou 10 obyvatelů Domova. Někdy se účastní i bratři a sestry z našeho evangelického sboru. Pravidelnou účastnicí se stala sestra Daria Moravcová, která se přistěhovala k dceři do Pardubic z Chrudimi. Sestra Moravcová přichází do Domova a vydatně nám pomáhá se zpěvem. Jsme tomu moc rádi. Zpíváme z evangelických zpěvníků za varhanního doprovodu Marie Sirůčkové z Bukovky. Ve třech lidech přivádíme resp. svážíme klienty Domova do kaple a po bohoslužbách je zase

doprovázíme na jejich pokoje. Věřte, že je to někdy dost složitý logistický problém. Jeden člověk musí zůstat v kapli s klienty a zbývající dva se vydají na pokoje. Děláme to však rádi, protože se nám dostane velké odměny ve formě: „Moc Vám děkuji, že jste si na mě vzpomněli a vzali jste mě do kaple“. Jestliže byste měli někdo chuť nám pomoci nebo se alespoň zúčastnit bohoslužeb, přijďte, rádi vás uvidíme. Bude to pro nás povzbuzení.

Jindra Jelínková

Rodina Bondareva

Už jsou to dva roky, co jsme s rodinou v České republice kvůli válce na Ukrajině. Za tu dobu se toho v našich životech hodně změnilo. Díky členům pardubického sboru jsme se mohli alespoň trochu vzpamatovat ze ztráty domova, přátel a normálního života.

Největší změna nastala v životě mé maminky Leny. Našla si práci zdravotní sestry, i když to už řadu let nedělala. Musela rychle zvládnout nový jazyk, českou lékařskou terminologii – vše, co bylo nutné k práci v pardubické nemocnici. Kromě starosti o děti a zaměstnání se musí připravovat na těžké zdravotnické zkoušky a úspěšně je skládat. Ale během zdejšího pobytu našla nové přátele ve sboru, se kterými ráda tráví volný čas.

Moje mladší sestřička Kira to měla také těžké. Adaptace je pro předškoláčku náročná, i když to ne vždy dává najevo. Navzdory tomu se Kira

snaží najít nové přátele a zapojit se v nové škole, je z ní prvňáček. K naší velké radosti si Kira našla i konička – atletiku. Ráda běhá a skáče. Také loni začala chodit na Révu a účastnit se církevních aktivit pro děti.

Když vzpomínám na svůj minulý život, přepadne mě pocit smutku a zklamání, touha po přátelích a známých místech, kde jsem vyrůstala a kde jsem si myslela, že budu žít. Kvůli válce a přestěhování do ČR jsem musela opustit lékařskou fakultu, protože se situace zkomplikovala a už jsem tam nemohla pokračovat ve studiu.

Mám tu však i své malé radosti, od dětství miluji koně a chtěla jsem pracovat jako trenérka jezdeckví. Mám bohaté zkušenosti s prací s koňmi a věnuji se tomu od raného věku. Noví přátelé mi pomohli najít práci na ranči pod Kuňkou, kde můžu lidi učit jezdit na koni. Většina mých zá-

kazníků jsou děti. Díky tomu, že mě trenérka naučila téměř vše, co umí sama, nebylo těžké si zvyknout na novou práci a koně. Nejednou mi poznatky nabyté v minulosti pomohly najít východisko z různých situací, které při práci s koňmi vznikly. I když tam práce není špat-

Rodina Žuň

Předně bychom chtěli poděkovat členům sboru a popřát hodně úspěchů a zdraví po celý rok 2024.

Rok 2023 byl pro nás plný těžkostí i radostí. Už uplynul druhý rok, co jsme mimo náš domov. Ale díky vám jsme v bezpečí s našimi dětmi, v mírumilovném Česku v tichu a v klidu, kde jakékoliv prožité obtíže se nezdaří být tak hrozná. Jen přicházejí drobné životní okolnosti s nezdaří či neúspěchy.

Alexandr nadále pracuje v továrně a stará se o rodinu, já Olga se starám o naše děti. S Jaroslavou nadále chodíme do školy Svitání, kde má fyzioterapii, ergoterapii, muzikoterapii a relaxační terapii, tedy takové procedury, které škola nabízí a které odpovídají jejímu zdravotnímu stavu. Škoda, že se ve škole pro Jaroslavu dosud nenašel žádný asistent a ona tam nemůže zůstat beze mne, takže ji v určité dny musím doprovázet. Fyzicky je to pro mě dost náročné, protože Jaruška má 11 let a její váha už není malá. Ale musí být ve společnosti s druhými a my jí s tím pomůžeme. V létě se nám s Jaroslavou podařilo absolvovat léčbu v sanatoriu Vesna v Janských Lázních. Díky Bohu, že jsme to zvládli, Jaroslava mi dala svou dobrou náladu a krásný úsměv, který mi

ná, chci něco víc, a tak se připravuji na vstup na vysokou školu, která se specializuje na chov a výcvik koní.

Na začátku války byl můj otec Aleksandr jako bývalý důstojník povolán do armády, od té doby jsme se neviděli. Jeho povolání vyžaduje být blízko frontové linie a není možnost se s ním příliš často spojit a zeptat se, jak se má.

Minulý rok Ukrajina přijala nový zákon, který umožňuje příslušníkům armády na základě povolení vycestovat do zahraničí za rodinou. Bylo to pro nás moc milé překvapení. Za poslední dobu nás táta navštívil už podruhé. Moc se mu tu líbilo a my jsme byli rádi, že se po dlouhém odloučení zase vidíme.

Dáša Bondareva

dodal morální i fyzickou sílu. A co je nejdůležitější, cítila se lépe, měla uvolněnější svaly a méně spasticity.

Náš syn Kyrill, kterému je 5 let, šel konečně do školky a celý podzim jsme měli adaptační období, ale také časté nachlazení. Jsme velmi rádi a Bohu vděční, že jsme našli místo ve školce, protože Kyrill s vrstevníky a dětmi prakticky nekomunikoval. Bylo to pro něj těžké období, česky vůbec nerozuměl, ale pomalu se přizpůsobuje. Bereme ho také do organizace Kalyna, která pomáhá ukrajinským uprchlíkům. Tam se účastní dětských skupinových kurzů pro rozvoj a komunikaci.

Bydlí s námi i maminka mého manžela Ljubov, je důchodkyně, má vzhledem ke svému věku zdravotní problémy, ale ze všech sil se nám snaží pomáhat v domácím životě.

S Alexandrem chodíme na kurzy češtiny, snažíme se jazyk naučit, protože neumět česky je největší problém, protože kamkoliv jdeme, nevíme, jak co říct, jak se zeptat atd.

I nadále žijeme přítomností, aniž bychom se příliš dívali do budoucnosti, za všechno děkujeme Bohu, církvi a všem jejím členům. Děkujeme za vaši podporu a pomoc.

Olga Žuň

Lidé lidem, aneb vánoční balíčky a polévka pro lidi bez domova 2023

Víte, že:

- již desátým rokem připravujeme vánoční balíčky pro lidi bez domova, kteří jsou uživateli služeb organizace SKP-CENTRUM, o.p.s. v Pardubicích a předtím se sedm let dávaly balíčky odsouzeným ve věznici?
- letos bylo potřeba do 17. prosince shromáždit 230 balíčků, což se podařilo – 186 balíčků pro dospělé a 44 pro děti?
- se zapojilo šest sborů, a to sbor Církve adventistů sedmého dne, sbory Církve bratrské – Archa i Jordán, sbory ČCE v Bukovce, Heřmanově Městci a v Pardubicích?
- balíčky byly krásné, bohaté, v průměrné ceně cca 200 Kč a byly využity i finanční dary zaslané pro tento účel?
- balíčky byly předány v předvánočním týdnu do azylových domů a nocleháren pro muže i ženy a matky s dětmi, do domu na půl cesty a do nízkoprahového denního centra a vzápětí byly rozdány uživatelům služeb?
- s rozdělením balíčků pomáhala Zuzana Capoušková a s rozvozem do jednotlivých zařízení Pavel Capoušek a Hana Kočí?
- polévka pro lidi bez domova se v našem sboru vaří již dvanáctým rokem?
- vždy v zimním období vařil Pavel Capoušek polévky za pomoci osvědčeného týmu sester Věry Novákové, Markéty Janouchové a Miluše Kačerové?
- ve středu 20. prosince se uvařilo na evangelické faře 35 litrů vydatné slepičí polévky s nudlemi, která se podávala v nízkoprahovém denním centru v ul. Na Staré poště v Pardubicích při svátečním obědě?
- po polévce měl bratr farář František Plecháček vánoční pobožnost, kterou vyslechlo cca 45 lidí, kteří do denního centra přicházejí?

Všem vám, sestry a bratři, kteří v předvánočním shonu myslíte na lidi bez domova, patří velký dík!

Hana Capoušková

P. S. V lednu nám přišlo pěkné poděkování od SKP-CENTRUM, o.p.s. – viz foto

Přání k narozeninám

Jako pardubický sbor naší církve jsme jedna velká rodina. A v rodině se narozeniny slaví. Dělán takovou drobnou službu, že rozvážím přání k narozeninám. Dříve jsem jezdila na kole, teď již více autem a tam, kde je to daleko, využívám poštu. Bratr Martin Víšek vybere a nakopíruje některý ze svých obrázků, sestra farářka vybere biblický verš pro daný rok, já to zkompletuji, sestra farářka podepíše a já to rozvážím či posílám jubilantům. Tedy těm, kdo v tomto roce oslavili 50, 60, 65, 70, 75 let a více. Možná přání přinesu někdy i vám. Jen musíte mít přístupnou a označenou poštovní schránku. Tak mě napadá – a máte už svou datovou schránku?

Miluška Kačerová

Co po bohoslužbách? Káva a čaj na faře

Pozvání na kávu a čaj můžete pravidelně slyšet v nedělních ohláškách při bohoslužbách. Setkávání po bohoslužbách na faře při teplých nápojích v ruce má v našem sboru již dlouholetou tradici a přináší nejen osvěžení, ale také vytváří prostor pro rozhovory a možnost navázání přátelství.

Podávaná káva je přepakovaná a je připravena z čerstvě umletých zrn. Čaj je v termoskách a během letních nedělí je připravena v karafách voda a šťáva pro děti. Nejen ke kávě či čaji, ale i jen tak k mlsání jsou k dispozici sušenky či domácí buchta, závin, bábovka či jiná dobrota.

Novinkou ve farní kuchyňce je dlouho očekávaný spotřebič – profesionální myčka, která zrychluje a usnadňuje úklidové práce. Další přidanou hodnotou myčky je perfektně umyté nádobí. Také bylo nutné myčku zabudovat do kuchyňské linky a toho se bravurně ujal Petr Dobeš, vyměnil kuchyňskou desku a také rozšířil pracovní prostor linky.

Za přípravou kávy, čaje a dalšího občerstvení stojí úžasné sestry a bratři, kteří vše nachystají a následně i uklidí, patří jim velké díky! Ráda bych touto cestou oslovila i další sestry a bratry, kteří by se rádi podíleli na přípravě občerstvení po bohoslužbách. Postačí, když si vyberete neděli, kdy můžete kávu připravit, datum mi sdělíte, vyzvednete si klíč od fary u Lídy Nečasové a vaříte – postup přípravy kávy a návod na obsluhu myčky je k dispozici v kuchyňce.

Pavla Pospíšilová

Sbírký při bohoslužbách, dary pro sbor

Sbírký jsou důležitým zdrojem financování našeho sboru (sborové sbírký) a dalších církevních organizací (celocírkevní sbírký).

Celocírkevní sbírký jsou vyhlašované každoročně synodem. Jsou to například sbírký pro Jeronýmovu jednotu, bohoslovce, Evangelickou akademii nebo Diakonii apod. Získané peníze zasíláme na určený účet.

Z rozhodnutí staršovstva mohou být vyhlášeny sbírký určené pro jiné účely, než jsou běžné sborové potřeby. Např. pravidelně vyhlašujeme sbírku na kmotrovství, stavební fond atp.

Sbírký se konají vždy po bohoslužbách v kostele nebo po společných sborových akcích na faře. Do sbírký můžete přispět v kostele (na faře) v hotovosti, předat ji sborové asistentce proti dokladu, nebo zaslat na účet sboru 2100910641/2010.

K zaslání sbírký je rovněž možné využít QR kód, který je jak v kostele, tak na sborovém webu. Pokud sbírka není určena pro potřeby našeho sboru, jste o jejím účelu vždy informováni ve sborových oznámeních při bohoslužbách.

Veškeré dary, které pošlete sboru prostřednictvím účtu, oproti dokladu nebo prostřednictvím QR kódu si následně můžete odečíst z daní. Pro získání potvrzení o daru pro daňové účely napište prosím sborové asistentce.

Děkujeme Vám za Vaše finanční dary.

Miriám Kalhousová

První společné bruslení

V sobotu 25. 3. 2023 v podvečer jsme se setkali na netradičním místě – na zimním stadionu v Pardubicích – k premiérovému společnému bruslení.

Potěšila nás hojná účast asi 50 bruslařů všech věkových skupin. Nejmenší zkoušeli pohyb po ledě s hrazdičkami, starší děti si mohly projíždět připravenou dráhu, hrát různé hry nebo se zdokonalovat v bruslařských dovednostech. Zdatní bruslaři se pustili do nácviku krasobruslařských prvků a piruet s přítomnými krasobruslařkami. Jedna třetina ledové plochy zůstala k dispozici bruslařům s hokejkou a pukem.

Hodina společného bruslení s hudbou utekla jak voda, a protože se akce líbila, bude se konat i letos v únoru. Těšíme se!!!

Štěpánka Karešová

Nestůj stranou

V minulém roce se náš sbor poprvé připojil s programem k festivalu Nestůj stranou, který se konal v rámci Mezinárodních dní proti rasismu. Jejich popularizaci přinesl v rámci ČCE farář pro menšiny Mikuláš Vymětal, podporuje je také několik dalších církví a státních i nestátních organizací. Mezinárodní den za odstranění rasové diskriminace připadá na 21. 3., doprovodné programy se však konají již od počátku března až do začátku léta, dle možností těch, kteří se chtějí zapojit.

V našem sboru se k této příležitosti konaly čtyři různé akce, od čtvrtka 30. 3. do neděle 2. 4. 2023. Na úvod programu byl zvolen čtvrteční večer se skvělou kapelou Bengas, která do našeho kostela přinesla živé rytmy romské hudby. Čestným hostem byla také vládní zmocněnkyně pro záležitosti romské menšiny Lucie Horváthová. V pátek jsme pokračovali bubenickými dílnami pro děti s názvem „V rytmu světa“ s hudebníkem Filipem Tománkem, večer jsme pak mohli vyslechnout přednášku na téma „Neodpírej dobrodiní těm, kdo je potřebují“ s navazující diskuzí s hosty Mikulášem Vymětalem, farářem ČCE pro menšiny, a Zuzanou Amrani. Náš program jsme v rámci festivalu zakončili výborným nedělním sborovým obědem s ukrajinským menu, který pro nás připravili manželé Jančíkovi.

Organizaci měly na starosti Hana Ducho a Kamila Rejšková. V jednotlivých částech programu pomáhali další lidé, kterým tímto velice děkujeme.

V tomto roce bychom se k festivalu opět rádi připojili. Doufáme, že se nám podaří připravit pro vás opět zajímavý program a budeme se těšit, že se na něm společně potkáme.

Kamila Rejšková

Sborový víkend v Bělči

Od pátku 12. do neděle 14. května 2023 jsme prožili pěkné chvíle na víkendovém pobytu v Táboře Jana Amose Komenského v Bělči. Bylo nás padesát, z toho třicet dětí od nejmenších batolat až po ty větší. Jedenáct rodin a několik jednotlivců. Někteří přijeli pouze na sobotu. Byli jsme ubytováni v tzv. Velkém táboře v chatkách. K chatkám patří klubovna Sedmík s velkou společenskou místností s krbem, kde jsme měli společné programy. Pobyt byl zahájen společnou večeří v táborové jídelně. Sestry farářky Hana Ducho a Magda Horáková měly připravené večerní a ranní pobožnosti pro děti i dospělé s biblickými postavkami. Např. Ježíš s lidmi u rybníka Bethesdy, Ježíš s učedníky – „Učiním z vás rybáře lidí...“ – symbol sítě – záchranná síť, vytvoření komunity a společenství, zachycení tonoucích a nešťastných, přivádění k víře, spojení v kruhu – sdílení, společné zážitky, rozhovory, upevnění víry ve společenství...

V sobotu jsme naplno využívali možnosti, které pobyt v táboře v Bělči nabízí. Mnohé přitahoval rybník k plavbám na kánoích i kajacích, což odvážlivci bohatě využívali. Někteří z nás si udělali vycházku k pískovcovému rybníku Marokánka. Parta dětí trávil hodně času pod mostem, v potoce, kde si dělaly rybníčky a hráze, pozorovaly různé živočichy apod. V mezichase také s Magdou vyráběly rybičky z keramiky.

Odpoledne jsme měli pěší výlet pěknou lesní cestou do skanzenu v Krňovicích. Krásný skanzen s mnoha staveními, které tam byly přeneseny z okolních obcí nebo nově postave-

ny. Prohlédli jsme si expozice, zhlédli ukázkou zpracování Inu a vyslechli zajímavý výklad. Viděli jsme i různá domácí zvířata a drůbež. Mohli jsme si dát výbornou kávu a děti ocenily výběr nanuků.

Po večeři jsme poseděli u velkého táboráku, kde jsme opékali buřty a setrvali v rozhovoru do pozdních nočních hodin.

V neděli ráno jsme opouštěli tábor a většina z nás jela do Třebechovic pod Orebem na bohoslužby. Měli zrovna sborový den, hostem na kazatelně byl farář Benjamin Roll.

Organizátorkám víkendu Haně Ducho, Magdě Horákové a Lydii Nečasové i všem účastníkům děkujeme za krásné prožité dny.

Hana Capoušková

Noc kostelů 2023

2. 6. 2023 – právě na toto datum vyšlo pořádání celostátní akce s názvem Noc kostelů. Náš kostel se tohoto projektu již tradičně účastní a rok 2023 nebyl výjimkou. Program začal tentokrát již v 17:00, a to loutkovým divadlem pro rodiny s dětmi z produkce studia Damúza s názvem O Jankovi a jeho výdělcích. Celé představení obstarali herci Dominik Linka a Johana Vavřínová.

Prostor a čas ve vesmíru – tak zněl název fotografické výstavy Pavla Rosy, která měla vernisáž s výkladem autora od 18:45. V prostoru kostela bylo vystaveno celkem 13 fotografií vesmírných objektů, které jsou unikátní místem pořízení. Autor fotí i daleké galaxie přímo z centra Pardubic.

Paduana Hispanica – je soubor prezentující, podle slov vedoucí souboru Pavly Hájíčkové, historický folk. Svůj koncert plný zpěvu, historických nástrojů a humorné moderace předvedli v 19:15.

Poté byla technická přestávka na zvučení koncertu hlavní hvězdy večera.

Karel Plíhal přijel společně s kytaristou Petrem Fialou a rozezněli prostor kostela písněmi, které poslouchají jeho posluchači již víc než 30 let a stále jsou trefné, vtipné a aktuální!

Celá akce končila ve 22:00 a v rámci letošního ročníku prošlo kostelem bezmála 400 nadšených návštěvníků.

O skvělý zvuk koncertu se staral Tomáš Jun a moderaci a organizaci celé akce zajistil Jan Zemen.

Jan Zemen

Zahradní slavnost

Setkání na zahradě se uskutečnilo na závěr školního roku, 22. června. Za krásného počasí, hojné účasti a bohatě prostřených stolů. Nechyběl ani stůl slova, který připravila sestra farářka. Děkujeme všem za veškerou práci spojenou s touto sborovou slavností.

Ladislav Beneš

Letní tábor

Ukutečnil se 30. 7.–8. 8. 2023 opět v polních podmínkách louky u Batelova. Vlastní dopravou přijelo 20 dětí většinou z našeho sboru. Vedoucími byli Magdalena Horáková, Kristýna Karešová, Martin Kavička a Ondřej Veselý. O naše žaludky se staraly Daniela Ženatá, Jana Plchová a Kamila Rejšková. Vedení bylo ve složení Radek Rejšek – muž pro všechno, Hana Ducho – farářka a já – hlavas. Celym táborem nás provázelo biblické téma Ester. Počasí nám tentokrát nepřálo, ale přesto jsme připravili ne-

zapomenutelné zážitky. Divadelní scénky, pestré aktivity, celodenní výlet do Třeště a spoustu dalšího. Velké díky patří všem členům našeho týmu za skvělou práci.

Po mnohaletém hlavasování se z rodinných důvodů vzdávám této funkce a věřím, že dobrá tradice letních táborů v našem sboru bude zachována. Novým hlavasům přeji hodně sil, pevné nervy a hlavně víru.

hlavas Tomáš Voltř

Oheň (bez) naděje

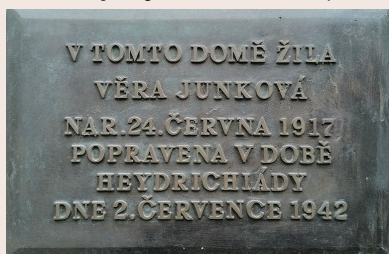
Tak se jmenuje pietní akce, kterou pořádá pan František Bobek z Československé obce legionářské spolu s Institutem Paměti národa. S oběma organizacemi již nějakou dobu spolupracujeme. Akce má připomenout událost vypálení Ležáků, období heydrichiády, ale také odboj za druhé světové války, který byl zde v Pardubicích reprezentován především skupinou parašutistů Silver A. S touto skupinou byla úzce spjata i mladá učitelka, evangelička Věra Junková, jejíž pamětní deska je na domečku v Hronovické ulici vedle kostela, kde se narodila.

Část akce Oheň (bez) naděje se konala v našem kostele v pondělí 26. června. Dokumentaristka Šárka Kuchtová z IPN představila postavu evangelického faráře Františka Dobiáše ze Semtěše, který parašutistům zajistil falešnou identitu, vystavil jim rodné listy na již zemřelé lidi. Například na Jana Motyčku. Pustili jsme filmovou výpověď pamětnice Anny Staňkové, která viděla, když faráře ze semtěšské fary odvádělo gestapo.

Já jsem připomněla postavu odbojářky Věry Junkové, její odvahu a statečnost.

Akce se zúčastnilo hodně lidí, po skončení jsme se přesunuli na faru, kde pro nás maminky s dětmi připravily výborné pohoštění.

Hana Ducho

Chotěboř 2023

Podzimní pobyt pro seniory v Evangelickém středisku v Chotěboři se uskutečnil od 2. do 9. září 2023. Sešli jsme se v počtu 65 účastníků. Někteří přijeli zcela poprvé. I někteří muži si dodali odvahy a přijeli. V letošním roce se vedení pobytu ujala sestra Daniela Ženatá a jako zásobovač, topič a muž pro všechno působil její manžel, bratr farář Daniel Ženatý. Nedělní bohoslužby vedl Libor Chaloupka, farář z Bučiny. Při ranních pobožnostech vykládal kapitoly z knihy proroka Malachiáše a večerní pobožnosti byly ve znamení 1. Korintským 13. kapitoly (o svaté lásce – „Láska nikdy nezanikne ... a tak zůstává víra, naděje a láska, ale největší je láska“). Ti, kdo měli zájem, dostali výklady vytištěné.

V kuchyni působil osvědčený tým pod vedením Libuše Kappelové, doplněný o zdatného pomocníka Honzu Špačka a MUDr. Kateřinu Nechvátalovou. Její odborná zdravotnická pomoc byla v několika případech velmi potřeba.

Program pobytu byl jako vždy velmi pestrý a zajímavý, není možné vyjmenovat všechno. Nedělní odpoledne zpestřil koncert Pěveckého sboru z Hradiště a Lozic pod vedením Rut Kučerové. Manželé Ženatí nás tentokrát obohatili svým zajímavým vyprávěním s promítáním obrázků o své cestě po západu USA. Rázem jsme se ocitli v Los Angeles, v Nevadě, Arizoně, v Las Vegas i v kaňonu řeky Colorado. Pan Vlastimil Peřina, náš známý ekolog, nás seznámil s přírodou Portugalska

a prováděl nás při autobusovém výletě po Železných horách. Byl také literární večer, přednáška o mozku, na závěr pobytu zábavný program s tombolou.

Vřele doporučuji tento pobyt pro všechny, kdo chtějí prožít krásný týden ve společenství a v přírodě. V roce 2024 se bude konat opět začátkem září.

Hana Capoušková

Den architektury

V neděli 1. října se sešli zájemci o architekturu v našem kostele a vyslechli si přednášku PhDr. Jana Ivanegy, Ph.D. z Východočeského muzea, jejíž téma bylo „Existuje evangelická architektura“? Přednášející představil různé slohy, rozdíly mezi stavbami jednotlivých církví a zvláštnosti, kterými se odlišují evangelické stavby od jiných. Byli též připomenuti významní architekti těchto staveb, především však J. Blecha, stavitel pardubické modlitebny – dnes kostela. Část přednášky byla věnována okolnostem vzniku, potížím se stavbou i konečnému úspěchu po dostavbě. Jsme rádi, že jsme se takto zapojili, vedle právě opravených automatických mlýnů, i my do celorepublikového festivalu Dne architektury.

Ladislav Hakl

Ležáky – sborový výlet

Na začátku září jsme absolvovali výlet do osady Ležáky pro připomenutí jejich krutého osudu. Navazovali jsme na akci k 80. výročí heydrichiády rok předtím, kterou jsme tehdy uskutečnili především s dětmi z nedělní školy. Nyní akci organizovali 9. září opět učitelé nedělní školy a tentokrát jsme kromě dětí a jejich rodičů pozvali celý sbor. Pro větší atraktivitu jsme připravili i trasu pro cyklisty (lehce přes 60 km). Skupinu dětí s doprovodem a sestrou farářkou vedla vlakem Bára Kučerová.

Ráno jsme se všichni společně sešli u sochy Ing. Pernera před nádražím. Děti vyrazily vlakem, skupina se doformovala na zastávce v Rosicích a jela do Vrbatova Kostelce. Odtud ušly a uběhly 4,5 km, aby dorazily do Ležáků, k hrobodому č. 23. Zde byl sraz s cyklistickou skupinou ke společnému obědu. Cyklistická skupina (Janouchovi, Queisnerovi) včetně pobytu v kavárně a jízdy do kopce dorazila na místo také na čas.

Po společném obědě z vlastních zásob jsme vyrazili do muzea, obsadili kinosál a vyslechli přednášku spojenou s promítáním dokumentárního filmu. Prošli jsme areál bývalé osady, připomněli si u hrobodomů jejich obyvatele a jejich role v celém příběhu. A pak už náš čas dospěl k rozchodu a cestě zpátky. Unavení, ale obohacení o hodnotný zážitek, jsme v podvečer ve zdraví dorazili domů.

Pavel Queisner

Společně v Bučině

Mám rád poctivý chléb, čerstvý, voňavý, s pěkně vypečenou kůrkou. Trošku másla a sýr. Tečka. Ten chléb snídám téměř každé ráno. Ale čas od času také rád slavím. A pak ať se stoly prohýbají, a hlavně ať se sejde hodně lidí!

Čerstvý chléb jsou pro mě pravidelné nedělní bohoslužby. A nádhernou oslavou bylo setkání v Bučině. Místní to stálo velké úsilí, ale výsledek stál za to. Organizace parkování, příprava oběda pro říu lidí, stále plné stoly s občerstvením.

Bohoslužby s Annou Pokornou, farářkou sboru na Smíchově a zároveň farářkou našeho nejmladšího sboru, tedy sboru v Roztokách u Prahy. Anička nás v kázání na text o soli země vedla k přemýšlení o naší úloze ve světě.

Svěží přednáška profesora Pavla Jungwirta nazvaná Homeopatie a placebo možná mnohým otevřela oči, že homeopatie je především pěkný byznys. A rodiče ocenili, že děti měly v té době už připravenou farní zahradu plnou her.

Skvělý oběd, kdy jsme si mohli popovídat s přáteli. Káva. A odpoledne s pěveckými sbory, které vedla Hana Benešová. Hradiště, Sloupnice a Pardubice, tradiční tělesa, na která se těšíme. A také hudební vystoupení mládeže. Velké díky všem, kteří se na přípravě a průběhu akce podíleli!

Michal Branda

Neděle Děkčinění 8. října 2023

Prožili jsme krásné bohoslužby Děkčinění s vysluhováním večere Páně a s varhanní hudbou. Bratr farář Ladislav Beneš kázal na text Židům 13, 15-16. „Přinášíme tedy skrze Ježíše stále oběť chvály Bohu; naše rty nechtě vyznávají jeho jméno. Nezapomínejme také na dobročinnost a štědrost, takové oběti se Bohu líbí.“ Za varhany usedl vzácný host, varhaník Mgr. Radek Rejšek, který působí jako kampanolog a organolog litoměřické diecéze a je profesorem hudby na Konzervatoři v Českých Budějovicích a na Soukromé odborné škole filmové v Písku. Je i skladatel a režisér. Hraje také na zvonohru v pražské Loretě. Pan Rejšek doprovázel písně a hrál na varhany při vysluhování večere Páně i postludium.

Při těchto bohoslužbách pořádně již po několikáté potravinovou sbírku. I tentokrát se sešlo hodně darů – potravin i drogerie. Hana Kočí s Liduškou Nečasovou sbírku hned v pondělí odvezly do Klokánku v Nerudově ulici, kde byla s vděčností přijata.

Po bohoslužbách jsme byli pozváni na faru na oslavu kulatých narozenin sester Věry Novákové, Jany Hlinecké a Milušky Kačerové (80 + 80 + 70 let). Oslavenkyně připravily krásnou tabuli s pošťtěním a od nás dostaly květiny a blahopřání. Bylo to milé a radostné setkání.

Hana Capoušková

Návštěva Martina Burkhardta ze švýcarské nadace HEKS

Ve dnech 25.–26. listopadu navštívil náš sbor pan Martin Burkhardt ze Švýcarské nadace HEKS. Tato nadace je obdobou české Jeronýmovy jednoty, podporuje stavební a rozvojové projekty farních sborů ve Švýcarsku i ve světě. HEKS je dlouholetým partnerem ČCE. Martin navštívil několik sborů za doprovodu Evy a Mar-

tina Balcarových z vedení ústřední církevní kanceláře. Cílem jejich cesty bylo seznámit se se situací různých sborů naší církve, jejich životem, tématy, která jsou pro ně aktuální a také stavebními projekty. V sobotu se byl Martin spolu s Hanou Ducho podívat do uprchlického centra Kalyna. Zde přislíbil další možnosti finanční podpory. Potom se setkal s pardubickým staršovstvem ke společné večeři na faře. V rámci představení našeho sboru jsme jej seznámili i s projektem Agapé. Po večeři jsme si u vína povídali mimo jiné o podobnostech i odlišnostech mezi švýcarskou a českou církví. Při nedělních bohoslužbách Martin pozdravil sestry a bratry pardubického sboru. Odjížděl spokojen s myšlenkou na případné budoucí propojení obou partnerských církví.

Hana Ducho

Ženy 70

V roce 2023 uplynulo 70 let od chvíle, kdy se ženy v evangelické církvi mohly stát farářkami – sloužit bohoslužby, kázat, slavit večeři Páně, vést farnosti. ČCE se tak v roce 1953 stala jednou z prvních církví na světě, která ženy začala ordinovat. Cesta k ordinaci žen byla náročná a plná překážek. Ale povedla se.

Při této příležitosti se v sobotu 21. října konala v Poděbradech v kostele a na farní zahradě oslava. Byla zahájena bohoslužbami s večeří Páně, následovala panelová diskuze s dvěma nejstaršími a dvěma nejmladšími ordino-

vanými ženami církve. Po společném obědě měli členové synodní rady a ústřední církevní kanceláře připravené zábavné scénické čtení s úryvky z dobového církevního tisku a zápisů staršovstev. Na programu bylo také představení loutkového divadla o Jonášovi v podání uskupení Drak N' Roses ze Soběslavi. Oslava byla zakončena koncertem folkové zpěvačky Lucie Redlové.

Oslava byla radostná a důstojná, atmosféra velice přátelská.

Hana Ducho

Výstava Živa – obdivuhodné ženy Pardubic

V roce 2023 si naše církve připomínala výročí 70 let od první ordinace žen. V rámci tohoto výročí jsme spolu s Pamětí národa uspořádali venkovní výstavu Živa. V samém centru, u Východočeského divadla, byly na deseti panelech představeny ženy, které během minulých stalet měnily svět kolem sebe. Výstava se konala v měsíci listopadu a prosinci. Seznámit jsme se mohli s příběhy Boženy Víkové-Kunětické, Růženy Vojtěchové, MUDr. Vilmy Ducháčkové, Věry Junkové, Valerie Kaplanové, Květy Vokolkové, Hany Šlechtové, Jarmily Stibicové, Naděje Mandysové a Lenky Macháčkové. Na slavnostní vernisáži se potkaly obdivuhodné ženy, jejich příbuzní a přátelé, členové pardubického sboru i náhodní kolemjdoucí. Děkujeme všem, kteří se na přípravě výstavy podíleli, zejména paní faráře, Šárce Kuchtové z Paměti národa a grafičce Kristýně Vlachové.

Lydie Nečasová

Odpolední biblická hodina

Koná se pravidelně vždy čtvrté úterý v každém měsíci na faře od 14 hodin během celého roku, kromě prázdnin. Biblické hodiny vedly v minulém roce dvě sestry – farářka Hana Ducho a víkářka Magdalena Horáková. Obě se soustředily v biblickém výkladu na „Ženy v Bibli.“ Každou ženu představily v biblickém kontextu, hledaly též propojení na současnost s dopady na náš každodenní život. Přítomní účastníci se mohli zúčastnit diskuze, která byla živá a plodná. Rádi na odpolední biblické hodiny přicházíme.

Naděje Mandysová

Dětská vánoční slavnost

V neděli 17. 12. 2023 jsme slavili dětskou vánoční slavnost. Po krátkém kázání následovala dvě pěkná představení. První připravily maminky s dětmi, jednalo se o písničku Dítě v chlévě leží. Jejich zpěv podpořili také někteří tatínkové, děti se zapojily kromě zpěvu i s rytmickými nástroji a s krásnou rekvizitou betlémské hvězdy.

dy, dvouletá Majda Zemenová dokonce zahrála na housle. Publikum se svátečně naladilo a už se připravovaly starší děti z Révy a konfirmačního cvičení ve spolupráci s mládežníky. Jejich představení neslo tentokrát název Boží zvěř a v duchu biblického „vlk s beránkem si bude hrát“ představilo v tanečním pojetí proměnu nevrzivosti v pospolitost díky vánoční zvěsti. Tanec byl opravdu dechberoucí a sklídl veliký potlesk. Díky patří Hance Ducho, Kristýně Karešové i mládeži za přípravu a dětem za velké nasazení. Přípravu tance i kostýmů nejružnějších zvířat si děti velmi užily, a tak zařadily ještě reprízu na první neděli v novém roce. Celé představení si můžete pustit na youtube přes naše sborové stránky.

Barbara Kučerová

Statistika za rok 2023

K 31. 12. 2023 měl náš sbor **582 členů**.

Pokřtěni byli: Elen Štimová, Vincent Kočí, Nela Petriláková, Michal Juran

Oddáni byli: Tereza Třináctá a Vojtěch Růžička

Zemřeli tito členové sboru: Arnold Kafka, Monika Müllerová, Marie Kasová, Pavel Vondrouš, Jaromír Hájek, Josef Svoboda, Jiří Doležal. S vděčností vzpomínáme na jejich život.

Úbytek počtu členů je dán kontrolou kartotéky, kdy jsme zařadili mezi „neznámé“ ty členy sboru, kteří mnoho let nebydlí na adrese, která je uvedena v kartotéce. Dopisy se nám vrací zpět a nemáme o nich žádné zprávy. Tímto Vás prosíme, nahlašujte změny adres či jiné důležité životní změny sborové asistentce. Děkujeme.

Staršovstvo sboru

Zemřel bratr farář Jiří Doležal

Bratr farář zemřel 30. prosince 2023 v Rovečném, na faře, u své dcery Jany Potočkové ve věku téměř 95 let. Pohřební rozloučení se konalo v našem kostele v Pardubicích 6. ledna 2024.

Byla to radostná slavnost několika stovek shromážděných lidí, domácích i mimopardubických, dalo by se říci, že byla zastoupena celá církev. Co jsme oslavovali? Jistě dlouhý věk bratra faráře, jistě jeho dlouhodobou farářskou službu ve sborech v Pardubicích, Hustopečích a v Bukovce.

Předně však to byla oslava za všechno, co Bůh pro nás koná, jak o tom svědčí Davidův žalm 138, který měl bratr farář moc rád a který jsme společně při pohřebním shromáždění vyslechli:

„Oslavovati tě budu, Pane, celým srdcem svým, a před mocnými žalmy tobě zpívati.“

Pohřební bohoslužby vedl a kázáním posloužil bratr Ladislav Beneš, který svoje kázání založil na textu z Janova evangelia, kapitola 10, verše 27-28: „Ježíš praví: Ovce mé hlas můj slyší, a já je znám, a následují mne. A já život věčný dávám jim, a nezhynou na věky, aniž jich kdo vytrhne z ruky mé.“ Tento text byl též na úmrtním oznámení bratra faráře – sám si jej vybral. Zpívali jsme společně a radostně několik písní, zněl celý kostel, oslavovali jsme našeho Pána. Bratr farář Doležal by jistě zpíval radostně s námi!

Naděje Mandysová

Bratr farář Doležal (17. 4. 1929 – 30. 12. 2023) se narodil v Litošicích u Čáslavi, po studiu teologie se stal v roce 1952 vikářem u faráře Josefa Smolíka. Po deseti letech se stal farářem našeho pardubického sboru, který významně formoval svým důrazem na výklad Bible. V roce 1962 se oženil s farářkou Mirjam, roz. Šebesovou a postupně se jim narodily tři děti. Po třicetileté službě v Pardubicích byl 1983 – 1994 farářem v Hustopečích, manželka v Nikolčicích a poté se přestěhovali Doležalovi zpět do Pardubic. Bratr Doležal dalších deset let sloužil v Bukovce a zároveň vyučoval na Biblické a misijní škole v Hradci Králové homiletiku. Prakticky celou dobu, kdy pobýval v Pardubicích, vypomáhal jako kazatel v našem sboru či uprázdněných sborech v okolí při bohoslužbách, biblických hodinách i pastoraci. S vděčností vzpomínáme na jeho službu.

Ladislav Beneš

Modlitební skupina Naděje

V roce 2023 vznikla modlitební skupina Naděje. Má být pomocí členům i návštěvníkům sboru nasloucháním a svými přímluvnými modlitbami.

Členy této skupinky jsou naše farářka Hana Ducho, Miluše Kačerová a Pavel Kalvach. Budete-li naši podporu potřebovat, ozvěte se, my vás kontaktujeme a dohodneme další postup.

Kontakt předá sborová asistentka Lydie Nečasová: 602 468 436

EVANGELICKÁ TEOLOGICKÁ FAKULTA Univerzita Karlova

Přemýšlíte, co byste chtěli studovat? Evangelická teologická fakulta nabízí mnoho možností. Jednak studium v oblasti teologie pro ty, kteří by se chtěli věnovat kazatelské práci v církvi, tak i těm, kteří si chtějí prohloubit své znalosti při rozmanité práci v církvích nebo jiných povoláních, kde se uplatní dobré humanitní vzdělání. Bakalářské studium v programu Evangelická teologie se soustřeďuje na porozumění biblické tradici, uvádí do způsobů křesťanského myšlení, dějin i současnosti církvi, etických, filosofických i náboženských souvislostí. Fakulta nabízí rovněž studium v programu Sociální a pastorační práce. Jde o velmi zajímavou

oblast, kde se setkává odbornost sociálního pracovníka se znalostmi z teologické oblasti, využitelnými při pastoračním doprovázení. Během studia se hojně propojuje teoretická příprava s praxemi v zařízeních, jako jsou dětské domovy, věznice, nemocnice, hospice, stacionáře pro lidi s postižením, azylové domy, městské úřady, úřady práce nebo třeba místa pro práci s cizinci atp. Studium plně kvalifikuje k výkonu povolání sociálního pracovníka dle zákona č. 108/2006 Sb. o sociálních službách. Absolventi nacházejí dobré uplatnění jak v církevních zařízeních, tak všude jinde, kde se tato odbornost požaduje. Nemalým bonusem je studium v Praze i možnost studia v zahraničí. Bakalářská studia mají pokračování v navazujícím magisterském.

Přihlášky ke studiu lze podat **do 31. 3. 2024**. Bližší informace najdete na www.etf.cuni.cz, případně je podá Ladislav Beneš.

Dovoz na bohoslužby

Děkujeme všem, kteří nabízíte službu dovozu autem na bohoslužby či jiná sborová setkání v Pardubicích nebo Horním Jelení. Pokud byste měli zájem o odvoz na bohoslužby, zavolejte sborové asistentce Lydii Nečasové na číslo 602 468 436.

Pro pohyb po Pardubicích je možno využít i výhodné služby Senior taxi. Bližší informace lze nalézt na webu <https://pardubice.eu/seniortaxi> nebo na telefonu 603 200 500.

Sborová zahrada a sál – možnost pro vás

Sborová místnost na faře s dobře vybavenou kuchyní i velká zahrada s hřištěm našemu sboru dobře slouží. Využíváme je v neděli po bohoslužbách, v týdnu k biblickým hodinám i k rozmanité výuce. A můžou dobře sloužit i vám, kteří hledáte možnost, kde uspořádat svá soukromá setkání s větší rodinou, když slavíte svatbu, narozeniny, nebo připravujete pohřební posezení či setkání s přáteli. Velkou výhodou je, že si vše můžete připravit dle svých potřeb a možností, jen je třeba po setkání uklidit a přispět na spotřebované energie.

Poděkování

- Děkujeme Renatě Brtnické za grafické práce na našich sborových pozvánkách a dopisech.
- Děkujeme Petru Slavíkovi a firmě KetoDiet Europe SE za velkou podporu při vydávání sborových dopisů včetně tohoto.
- Děkujeme firmě ZEBRA mont s.r.o. Zdeňka Braborce za podporu sborového listu.
- Děkujeme všem dárcům, kteří přispívají na provoz sboru finančně, i všem dobrovolníkům, kteří sboru věnují svůj volný čas.
- Děkujeme všem autorům příspěvků a fotografií ve Sborovém listě.

Web a sociální sítě

Nové stránky aktivně spravuji já a Liduška. Liduška (redaktor) vyvěšuje pravidelné články – ohlášky, kázání. Průměrný počet přístupů na stránky je cca 30/den, dvě třetiny uživatelů přichází přes vyhledávač, třetina pak přímo zadáním stránky. Návštěvnost za rok 2023 je následující: ČR (1 800), USA (168), Čína a Slovensko (60), Německo (50), Francie (26), Brazílie

(23) a Indie, Rakousko, Francie. Z ČR postupně Praha, Pardubice, Brno, Kladno, HK, Chrudim. Nejčastěji chodí uživatelé na Stream bohoslužeb (1 600), pak Kalendář akcí (cca 1 000), Kontakty (670), Ohlášky a Kázání (580). Na stránky přidáváme kromě pravidelných výše zmíněných článků hlavně velké důležité události.

Webové stránky dnes již sekundují sociálním sítím a YouTube. Používáme Facebook, kde máme 340 odběratelů a 416 sledujících. Sdílíme události z jiných sborů nebo z obecného profilu ČCE a momentky z akcí. Na rozdíl od jednosměrných webových stránek nám Facebook poskytuje mnohem lepší zapojení a můžeme sledovat reakce uživatelů, např. při plánování akcí.

YouTube je taky náš telemost do Vašich domácností, protože přes něj vysíláme. Obsluhu tohoto přenosu z většiny zajišťuji já s Ondřejem Srbem a Tomášem Voltrem.

Na Youtube máme zejména záznamy bohoslužeb, staré max. měsíc. Starší archivujeme, ale nejsou veřejné. Také tu jsou veškerá důležitá videa (Vánoční představení, přednášky...).

IT podpora Milo Ducho

Setkání, která plánujeme v roce 2024

- 27. 1. Již druhé setkání na téma: S dětmi u večere Páně? Beseda s doc. Petrem Gallusem
- 17. 2. Bruslení se Štěpánkou v Enteria aréně
- 18. 2. První neděle v postu, bohoslužby s večerí Páně
- 17. 3. Výroční sborové shromáždění
- 21. 4. Bohoslužby s Danielem Ženatým
- 10.–12. 5. Sborový víkend v rekreačním zařízení Mladočov
- 19. 5. Svatodušní neděle
- 31. 5.–2. 6. Víkendovka s konfirmandy
- 7. 6. Noc kostelů
- 13. 6. Zahradní slavnost k zakončení školního roku
- 23. 6. Slavnost konfirmace
- 28. 7.–4. 8. Tábor na Zbytově
- 1. 9. Rodinné bohoslužby k začátku školního roku
- 13. 10. Neděle díkčinění
- 1. 12. První neděle v adventu

LETNÍ TÁBOR

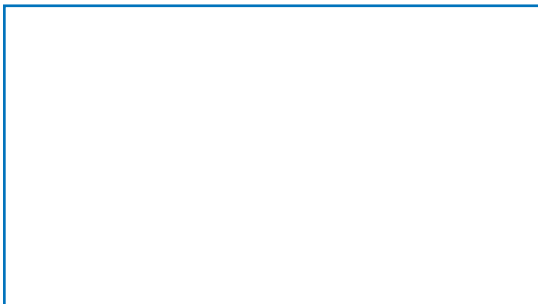
pro děti

usedlost Zbytov u Jimramova

28.7.-4.8.

zapište si do diáře

POŘÁDÁ
 ČESKOBRATRSKÁ
CÍRKEV EVANGELICKÁ
FARNÍ SBOR V PARDUBICÍCH

Pravidelná shromáždění

Neděle

- Bohoslužby v 9:00 v kostele, po nich káva a čaj na faře
- Bohoslužby v 11:00 ve sborovém domě v Horním Jelení, vždy druhou a čtvrtou neděli v měsíci

Úterý

- Starší generace, druhé úterý v měsíci ve 14:00 na faře
- Odpolední biblická hodina, čtvrté úterý v měsíci ve 14:00 na faře
- Biblická hodina Horní Jelení, první úterý v měsíci v 17:00

Středa

- Staršovstvo, druhá středa v měsíci v 18:00 na faře

Čtvrtek

- Bohoslužby v Domově pro seniory U Kostelíčka v 15:00 hodin
- Bohoslužby v domově pro seniory na Dubině v 15:30 hodin
- Biblická hodina v 18:00 na faře (rovněž on-line)
- Maminky s dětmi, jednou za 14 dní v 9:30 na faře (někdy se koná i ve středu, dle domluvy)
- Filmový večer vždy 1. čtvrtek v měsíci v 18:00

Pátek

- Réva – biblická hodina pro děti v 15:00 na faře
- Konfirmační příprava v 16:00 na faře

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Pardubicích
Sladkovského 638, 530 02 Pardubice, telefon: 602 468 436
e-mail: sbor@pardubicce.cz; web: <http://pardubicce.cz>

Bankovní spojení:

Číslo účtu: 2100910641 / 2010

IBAN: CZ88 2010 0000 0021 0091 0641, BIC/SWIFT: FIOBCZPPXXX

Farářka Hana Ducho. Návštěvu je možné domluvit telefonicky na 737 681 009.

Sborová asistentka Lydie Nečasová je v kanceláři přítomna ve středu a v pátek 8:00–11:00 h.
Po domluvě k dispozici i mimo úřední hodiny.

Grafická úprava: Renata Brtnická, e-mail: grafika@renatabrtnicka.cz
Tisk: STUDIO PRESS, s. r. o., třída Míru 92, 530 02 Pardubice, www.studiopress.cz